

Durere

Dorurot

Mă doare tare că te-ai dus
Printre luceferi ,zbor divin!
Că epigoni în loc ai pus,
Cu toți trudim dar... nu sclipim.
Mă doare codru că-i mai rar,
Cu umbra tot mai des cârpită,
Mă doare nufărul murdar
De lac cu apă otrăvită.
Mă doare floarea cea albastră,
Că-i ofilită de amanți,
Mă doare lumea ce-ai lăsat-o
Tăiată-n mizeri și bogați!...
Mi-e dor în valea ta natală,
De unduire și de flori,
Mă doare veșnica mea boală,
De poezie și culori.
De sus din sferele iubirii,
Aprinde torța luminării,
Ridică-ne pragul simțirii
Cum duce barca, valul mării.